

منصور ملک عباس
کارشناس کروه جفرید

در جغرافیا

هندسه فراکتال

طیعت، به کمک فرمول‌های ریاضی قابل محاسبه و ترسیم هستند. لیکن می‌دانیم، پدیده‌های طبیعی بسیاری وجود دارند که شکل منظم هندسی نداشته و برای محاسبه طول، مساحت و حتی رسم شکل این پدیده‌های نامتران، هندسه‌اقلیدسی حرفی برای گفتن ندارد. آیا در ریاضیات فرمولی وجود دارد که بتوان به کمک آن، شکل یک برج درخت، رودخانه با شعباتش، یا تصویری از خط الرأس کوهه‌هارا رسم کرد و یا اندازه محیط و مساحت این گونه شکل‌هارا به دست آورد؟ تاکنون داشت ریاضی برای این گونه سوالات پاسخی نداشته است.

تاریخچه هندسه فراکتال

نخستین بار در سال ۱۹۷۵ میلادی، یک متخصص رشته ریانه در شرکت «ای. بی. ام»، به نام ب. مانلبروت «هندسه فراکتال» را به شکل جدید که زبانی برای توصیف طبیعت است، توضیح داد. البته قبل از او، ریاضی‌دانان مانند جرج کانتور، پثانو، دیوید هیلبرت، هنگ فون کاخ، سیر پنسکی، هاسدورف و گاستون ژولیا نکاتی را کشف کرده بودند که در کشف این هندسه توسط مانلبروت مؤثر بودند. لیکن او به این معنی پی برد که هندسه‌اقلیدسی زیان دقیقی برای تفسیر اشکال طبیعی نیست. زیرا، نه ابرها کروی هستند، نه کوه‌ها مخروطی. خطوط ساحلی کشورها دایره‌شکل نیستند و خط ساحلی یک کشور الزاماً همان خطی که در نقشه‌های جغرافیایی ترسیم می‌شود، نیست. او معتقد بود، توصیف اشکال نامنظم و پیچیده‌های واقعی، معادلات جدید ریاضی و مدل‌های هندسی خاصی را می‌طلبد.

امروزه مانلبروت به عنوان «پدر هندسه فراکتال» شهرت دارد. او برای توصیف بسیاری از اشکال ناموزون و بی‌تقارن طبیعی، این علم را ابداع کرد و اتفاقاً از همین زاویه می‌توان، ارتباط ظریفی بین داشت جغرافیا که با پدیده‌های طبیعی سروکار دارد و هندسه فراکتال برقرار نمود.

فراکتال چیست؟

واژه «فراکتال» از کلمه لاتین «فراكتوس» (Fractus) به معنی «شکسته» گرفته شده است که اول بار، توسط مانلبروت به کار رفت، او معتقد بود که برای تعریف فراکتال‌ها باید همانند زیست‌شناسان

از ابتدای خلقت تاکنون، انسان‌ها همواره در صدد کشف قوانین نظام طبیعت بوده‌اند تا بتوانند، در پیشرفت زندگی خود از آن‌ها بهره بگیرند. یکی از دانش‌هایی که از کنجکاوی‌های بشر برخاسته و با پیگیری او در کشف ماهیت نظام موجود در طبیعت مؤثر افتاده، «ریاضیات» است.

از شگفتی‌های نوین ریاضی، «هندسه فراکتال» است؛ علمی تو که پیشینه آن به سال ۱۹۷۵ میلادی می‌رسد. این رشته در ریاضیات که هنوز برای بسیاری از ریاضی‌دانان نیز شناخته نیست، می‌تواند بسیاری از اشکال غیرهندسی و ناموزون در طبیعت را «مدل‌سازی» کند.

برای توضیح بیشتر، ابتدا کمی در مورد «هندسه اقلیدسی» صحبت می‌کیم.

هندسه اقلیدسی

در این هندسه که صدها سال است آموزش آن در سطوح مختلف آموزشی جریان دارد، با اشکال منظمی مانند: دایره، مربع، مخروط، مکعب، کره... سروکار داریم. این علم توانسته است، به کمک فرمول‌هایی این اشکال را رسم کند و بین محیط، مساحت و حجم، و برخی از خواص هندسی را بعد خطی آن‌ها، روابط توانی برقرار سازد. مثلاً اگر R شعاع دایره باشد، محیط و مساحت دایره و حجم کره به شعاع R ، با استفاده از فرمول‌های زیر به دست می‌آید و شکل آنها را نیز می‌توان رسم کرد:

$$\frac{4}{3}\pi R^3 = \text{حجم کره} , \quad 4\pi R^2 = \text{سطح کره} , \quad 2\pi R = \text{محیط دایره}$$

$$\pi R^2 = \text{مساحت دایره}$$

و یا اگر ۸ ضلع یک مکعب باشد، روابط ساده‌زیر مساحت و حجم مکعب را تعیین می‌کنند:

$$6a^2 = \text{مساحت مکعب} , \quad a^3 = \text{حجم مکعب}$$

بنابراین، در هندسه اقلیدسی تمامی اشکال موزون و متقاضان در

عمل کنیم. ریست شناسان تعريف دقیقی از یک موجود زنده ندارند، اما برای موجود زنده ویژگی هایی مانند حرکت، رشد، تنفس و ... قائلند. مدلبروت می گوید، بسیاری از اشکال نامتفاوت در طبیعت، ویژگی های یک فراکتال را دارند. به خاطر این ویژگی هاست که می توان، شکل آن ها را به زبان جدید ریاضی بیان کرد.

او می گوید اگر F یک مجموعه فراکتال باشد، F نموداری است با این مشخصات:

(الف) بی قاعده تر از آن است که بتوان آن را با زبان هندسه اقلیدسی توصیف کرد.

(ب) دارای ساختاری خود متشابه است.

بدین معنی که F شامل کپی های از خودش در مقیاس های متفاوت است. به عبارت دیگر، هر زیر قسمت از F که بزرگ شود، مجدداً بیانگر تمام F است.

(ج) ساختمان ظرفی دارد و تمام جزئیات F را روی زیر قسمت های F ، با مقیاس کوچک تر می توان یافت.

به شاخه بلند یک گیاه «سرخس»

توجه کنید. هریک از برگ های آن مشابه کل شاخه آن است. همین طور هریک از برگ های کوچک آن نیز همانند خود گیاه است. (شکل ۱)

در هندسه فراکتال، این گونه اشکال فراکتال نامیده می شوند و به وسیله فرمول های پیچیده ریاضی قابل رسم هستند. خوشبختانه در طبیعت، بسیاری از پدیده ها از شکل فراکتالی بروخوردارند و به کمک برنامه های نرم افزاری می توان آن ها را رسم کرد. (شکل ۲)

شکل ۲

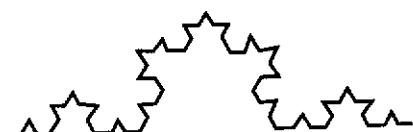
آشنایی با چند شکل فراکتالی
گفتیم قبل از مدلبروت، ریاضی دان هایی در زمینه اشکال فراکتالی تحقیقاتی انجام داده بودند، و نمونه های مختلفی از اشکال فراکتالی را ابداع و ترسیم کرده بودند.

برف دانه فون کج
در سال ۱۹۰۴ میلادی، فراکتال «برف دانه فون کج» توسط یک ریاضی دان سوئیسی، به نام فون کج معرفی شد. وی پاره خطی به طول λ را در نظر گرفت و آن را به سه قسمت تقسیم کرد. روی قسمت میانی آن، یک مثلث متساوی الاضلاع ساخت و سپس قاعده اش را حذف کرد. همین عمل را برای هریک از ۴ قطعه به دست آمده تکرار کرد و همین طور عمل تقسیم را ادامه داد. (شکل ۳)

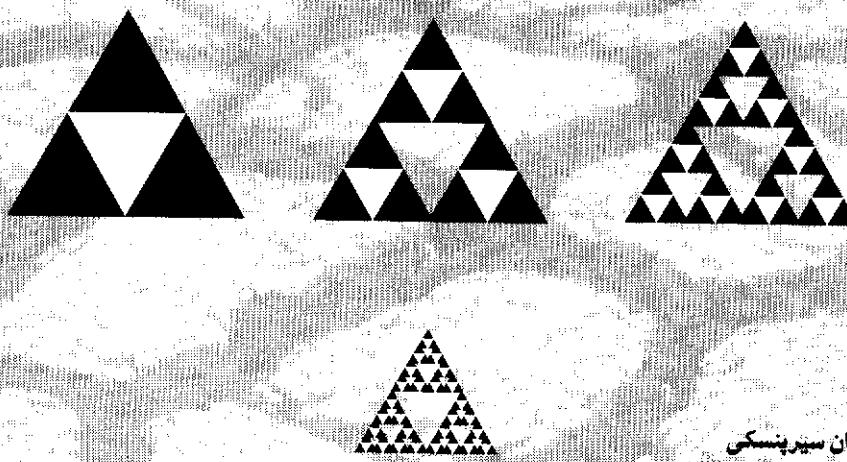
بادبان سیرپنسکی
سیرپنسکی دانشمند لهستانی، در سال ۱۹۱۶ میلادی، فراکتال کلاسیک مثلث شکل را ارائه کرد که به مثلث یا «بادبان سیرپنسکی» شهر یافت.

او مثلث متساوی الاضلاعی انتخاب نمود و وسط اضلاع آن را به هم وصل کرد. به این ترتیب، ۴ مثلث کوچک ایجاد شد. مثلث وسطی را حذف کرد و سپس همین کار را با سه مثلث باقی مانده انجام داد. و این کار را ادامه داد. ملاحظه می کنید که هر مثلث با مقیاس کوچکتر، مشابه با مثلث اولیه است. رسم این مدل اشکال خود متشابه توسط برنامه های گرافیکی (رایانه ای) قابل انجام است (شکل ۴).

.....

شکل ۴. بادیان سیرپتیسکی

علاوه، این رشته علمی در دو زمینه علوم کاربردی و محاسباتی نیز قادر به شبیه سازی است.

رشته کوه ها، پیشه های ابر، سیر رودها با شبیه هالیشان، خطوط ساحلی، پیکره کوه ها، و حتی اقمار و سیارات منظمه شمی، ساختار فراکتالی دارند و به زبان ریاضی، قابل ترسیم و توصیف هستند. طراحی این پدیده های به صورت مستقل و یا در امر از ورودهای هندسه فراکتالی رانیز در کنار خود داشته باشد. هندسه فراکتالی می تواند، اشکال متنوع و نامتقارن پدیده های جغرافی را در اکنون هم طراحی و مدل سازی کند و به دلخواه، عناصر و اجزای را در یک چشم انداز، کم و یا زیاد کند. به

در شکل های ۵ و ۶، یک دست سیلابی از جنس رس، در یک دوره خشکسالی و یا مسیر قدیمی یک رود و شبکه اشکال در صحراي استراليا، پدیده های طبیعی هستند که ساختار فراکتالی دارند. این اشکال پیچیده، به کمک الگوریتم های نه چندان مشکل، بر مبنای قوانین هندسه فراکتالی و توسط فنون گرافیکی در رایانه مدل سازی می شوند.

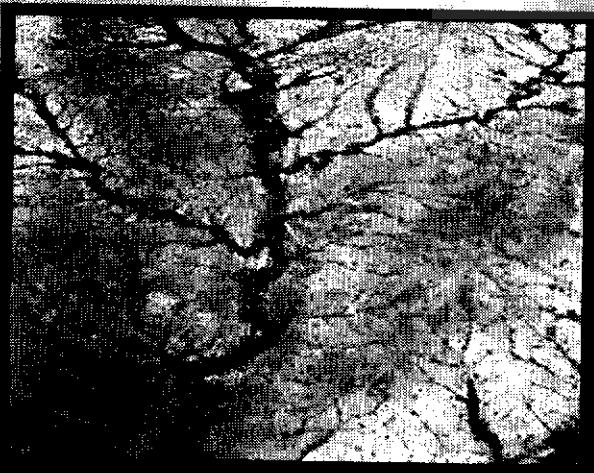
نقش هندسه فراکتال در مدل سازی جغرافیا

مدل مداری جغرافیا که بین تر به منظور فهم بهتر سازمان فضایی جغرافیا به کار گرفته می شود و تاثیر اعنصر و اجزای سیستم های جغرافیایی و تقابل آن ها با یکدیگر را در هر آرالایش قرار می دهد، امری از ورودهای هندسه فراکتالی رانیز در کنار خود داشته باشد. هندسه فراکتالی می تواند، اشکال متنوع و نامتقارن پدیده های جغرافی را در اکنون هم طراحی و مدل سازی کند و به دلخواه، عناصر و اجزای را در یک چشم انداز، کم و یا زیاد کند. به

شکل ۵. تصویر فراکتالی یک رمین رسی خشک شده

شکل ۶. مسیر قدیمی یک رود و شبیه هایش در بیان استرالیا

شود. گرچه تازمان استفاده از این فن برای کاربردی تر کردن جغرافیا در بسیاری از طرح های عمرانی و... فاصله نسبتاً طولانی وجود دارد، لیکن چشم اندازهای تازه ای در برابر برنامه ریزان جغرافیا به یاری هندسه فراکتال ایجاد شده است که نوید فراگیرتر شدن این بخش از دانش بشری را می دهد.

در تصویر ۷ ، تشخیص مناظر حقیقی از تصویر ساختگی بسیار خت و غیرممکن است. تصویر شامل دیواره های صخره ای یک چال قدیمی و نیز زبانه های جوششی توده آبراهای کمولوس است؛ بدله نامتقارن و غیر هندسی محیط پیرامون، که به کمک نرم افزارهای افیکی طراحی شده است. در بسیاری از زمینه ها، امکان چنین لسازی ها و تصویرسازی هایی برای جغرافی دانان می تواند مهیا

شکل ۷

منابع

۱. بابلیان، اسماعیل: «ویژگی ها و تولید فراکتال ها»، مجله رشد آموزش ریاضی، سال ۱۴، شماره ۵۳.
۲. زیانی، نیلوفر: «ریاضیات و هنر»، مجله رشد آموزش ریاضی، سال ۱۰، شماره ۵۸.
۳. محسنی، زهره: مقدمه ای بر هندسه فراکتال، موضوع پایان نامه دوره کارشناسی ارشد.
4. FRACTAL IN CLASSROOM, N.C.T.